

רגעים

חיינו של יוחאי

ישנה אדמה ויש עמק וגבה.
ישנם יערות, גמרים ותקים.
ישנו אהבות ושירים לשבע
ויש יוחאי — מוכר פיסטוקים.

העולם יסה ואיו קץ לגבה.
מוכרים גדולים טובבים בלי קול.
עמקם יוצא גם יוחאי הרחובה
לשאת פיסטוקים על טס עגל.

מבט מזנג וסה חור
וגוף חלוד ורזה.
ישנם אנשים יסים יותר,
אבל יוחאי הוא כזה.

הולך לו יוחאי כחרשאלם.
מן חמשים שנה.
החשקה אמו (הז היתה לו אם —)
ששקה יהיה לבנה?

ישנם מעולם אהבות ויגון
וימים ונקרות עמקים
ויוחאי מתקרב אל מותו האביון
ומביא עמו טס פיסטוקים.